

ZAKON O NAJNIŽEM PRIMANJU U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

I. OPĆE ODREDBE

Član 1.

(Predmet zakona)

Ovim zakonom reguliše se pravo na najniže primanje zaposlenika na teritoriji Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacije), način i rokovi utvrđivanja i usklađivanja najnižeg primanja i satnice, nadzor nad primjenom ovog zakona i kaznene odredbe.

Član 2.

(Definicije)

- (1) U smislu ovog zakona primjenjuje se značenje pojmova koji su definirani drugim zakonima i propisima u Federaciji i Bosni i Hercegovini, ukoliko u ovom zakonu nije izričito navedeno drugačije značenje.
- (2) Pojmovi koji se koriste u ovom zakonu su:
 - a) Primanjem, u smislu ovog zakona, smatra se iznos koji poslodavac isplaćuje zaposleniku, na ime plaće iz člana 75. stav (2) tač. a) i b) Zakona o radu i naknade za ishranu u toku rada te naknade za prevoz s posla na posao iz kolektivnih ugovora ili pravilnika o radu.
 - b) Satnicom, u smislu ovog zakona, smatra se iznos primanja po satu rada koji zaposlenik ostvari za obavljeni rad.
- (3) Na način korišten u ovom zakonu, jednina uključuje množinu, a množina uključuje jedninu, osim ako kontekst ne zahtijeva drugačije. Lična zamjenica "on" na isti način uključuje ličnu zamjenicu "ona", a "njega" uključuje "nju", osim ako kontekst ne zahtijeva drugačije.

Član 3.

(Pravo na najniže primanje)

- (1) Svaki zaposlenik ima pravo na isplatu primanja najmanje u visini najnižeg primanja od poslodavca za obavljeni rad.
- (2) Pripravnici u smislu člana 32. Zakona o radu smatraju se zaposlenima u smislu ovog zakona.
- (3) Ne smatraju se zaposlenima u smislu ovog zakona volonteri i lica iz člana 34. stav (1) Zakona o radu.
- (4) Ovim zakonom ne uređuju se naknade zaposlenima za stručno osposobljavanje ili volonterski rad.

Član 4.

(Utvrđivanje najnižeg primanja)

- (1) Najniže primanje na koje zaposlenik ima pravo utvrđuje se kao iznos najniže plaće uvećane za 15% prosječne plaće isplaćene u periodu od januara do septembra prethodne godine u Federaciji Bosne i Hercegovine, a prema podacima Federalnog zavoda za statistiku.
- (2) Iznos primanja iz stava (1) ovog člana uvećan za obavezne doprinose iz plaće i porez na dohodak smatra se najniže bruto primanje.
- (3) Vlada Federacije Bosne i Hercegovine može odlučiti, nakon konsultacija sa Ekonomsko-socijalnim vijećem, da izvrši vanredno usklađivanje uvećanja od 15% iz stava (1) ovog člana, u slučaju kad je prema podacima Federalnog zavoda za statistiku, indeks potrošačkih cijena iznad 5% tri mjeseca uzastopno u tekućoj godini prije vanrednog usklađivanja.
- (4) Usklađivanje iz stava (2) ovog člana će se izvršiti najkasnije do oktobra tekuće za narednu kalendarsku godinu, na godišnjem nivou.
- (5) Ovim zakonom ne uređuje se najniža plaća.

Član 5.

(Utvrđivanje najniže satnice)

- (1) Najniža satnica na koju zaposlenik ima pravo utvrđuju se kao iznos najnižeg primanja podjeljen sa fondom 168 sati rada.
- (2) Iznos satnice iz stava (1) ovog člana uvećan za obavezne doprinose iz plaće i porez na dohodak smatra se najnižom bruto satnicom.
- (3) Obavezni dopinosi iz plaće iz stava (2) ovog zakona smatraju se obaveznim doprinosima za tu djelatnosti propisani propisom o doprinosima.
- (4) U slučaju razlike u iznosima između najnižeg primanja na mjesečnom nivou u odnosu na mjesečni iznos primanja izračunat po najnižoj satnici, zaposlenik ima pravo na mjesečni iznos utvrđen primjenom najniže satnice.
- (5) Iznimno stavu (4) ovog člana, zaposlenik ima pravo na najniže primanje na mjesečnom nivou u slučaju iz člana 37. stav (4) Zakona o radu.

Član 6.

(Obaveze poslodavaca)

- (1) Poslodavac je dužan isplatiti najniža primanja:
 - a) u dogovorenom roku,
 - b) najkasnije posljednjeg radnog dana u mjesecu koji slijedi nakon mjeseca u kojem je posao obavljen.
- (2) U slučaju da se ne izvrši isplata u skladu sa stavom (1) ovog člana, zaposlenik ima pravo na nadoknadu štete prema odredbama posebnih propisa.

Član 7.

(Neophodnost najnižeg primanja)

- (1) Ugovori kojim su dogovorena prava na primanja ispod prava na najniže bruto primanje ili se istima ograničavaju ili isključuju, smatraju se ništavnim pravnim poslom.
- (2) Zaposleni se može odreći potraživanja na ime prava na najniža bruto primanja samo putem sudske nagodbe, u suprotnom, odricanje je isključeno.
- (3) Oduzimanje potraživanja iz člana 3. ovog zakona je isključeno.

Član 8.

(Nadzor)

- (1) Nadzor nad primjenom ovog zakona obavljaju federalni, odnosno kantonalni inspektori rada, koji su prema posebnim propisima ovlašteni za nadzor u vezi sa radom i zapošljavanjem.
- (2) U slučaju kad drugi inspekcijski organi uvrde nepravilnosti u visini isplate najnižih primanja, u toku vršenja svojih nadležnosti, o istom su dužni, u roku od 10 dana od dana saznanje, dostaviti informacije i dokumente inspektorima iz stava (1) ovog člana na nadležno postupanje.

II. KAZNENE ODREDBE

Član 9.

(Kaznene odredbe)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 200.000,00 KM kaznit će se za prekršaj pravno lice ako:
 - a) isplaćuje iznos manji od najnižeg primanja odnosno najniže satnice.
 - b) ako poslodavci nisu izvršili usklađivanje iz člana 10. ovog zakona.
- (2) Za prekršaj iz stava (1) ovog člana odgovorna osoba u pravnom licu kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 2.500,00 KM do 20.000,00 KM.
- (3) Za prekršaj iz stava (1) ovog člana fizičko lice samostalni poduzetnik bit će kažnjen novčanom kaznom u iznosu od 2.500,00 KM do 20.000,00 KM.

III. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 10.

(Usklađivanje)

Poslodavci i zaposlenici su dužni uskladiti svoje pravilnike i ugovore kojima se uređuju prava zaposlenika, te posebno iskazivati ugovarati bruto iznose primanja i bruto satnice, najkasnije 3 mjeseca od datuma primjene ovog zakona.

Član 11.

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Federacije BiH“, a primjenjuje se od 01.01.2023. godine.